

ผลของการใช้นิทานเรื่องสั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้ อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อาอีเซาะ อูเซ็ง¹, มุหำมัดสุหิมิ เสงยามา², อับดุลรอแม สุลหลง³

¹บัณฑิตศึกษา, บัณฑิตศึกษาศาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้สาระอัลหะดีษโดยใช้นิทานเรื่องสั้น กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านทุ่งเหรียญ ตำบลโยโป อำเภอมือเือง จังหวัดยะลา โดยใช้แบบแผนการวิจัย แบบ Pertest-Posttest Contro Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้สาระอัลหะดีษโดยใช้นิทานเรื่องสั้น และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนสาระอัลหะดีษโดยใช้นิทานเรื่องสั้น มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 72.63/85.71 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระอัลหะดีษโดยใช้นิทานเรื่องสั้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเรื่องสั้นอยู่ระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง สาระวิชาอัลหะดีษ

Results of Using Short Stories towards Learning Achievement on al-Hadith Subject for Primary School Students, Year 3

AeisoH Useng¹

Abstract

The purposes of this research were : 1) to construct and evaluate the efficiency of teachings and learning lesson plan of using short stories towards learning achievement on al-hadith subject for primary school students' year 3. 2) to compare the students' learning achievement who learned by using short stories towards learning achievement on al-hadith subject for primary school students, year 3 between before instruction and after instruction. 3) to compare the students' learning achievement by of using short stories towards learning achievement on al-hadith subject for primary school students, year 3. 19 people semester 2 academic year B.E. 2563 of ban thungriang school yopo distrit mueang district yala province . the research desigh quasi-experiment by using the peretest- posttest control design was employed to attain the students results the research's instruments were. 1) lesson plans for instruction by using short stories and 5 lesson plans for instruction by using general learning. 2) learning Achievement's test, 3) questionnaire form on Students' satisfaction towards instruction by the both instruction. the data was analyzed by percentage, means standard deviation

The results of the research were as follows :

1. The efficiency of the lesson plans by using Short Stories for primary school students towards was 72.63/85.71, greater than 80/80 criteria preset.
2. The students' learning achievement who learned by using Short Stories after instruction was higher than before instruction which was considered statistically significant of 0.05
3. The students' satisfaction towards instruction by using Short Stories was the hight.

Keywords: Learning Management by Using Simulated Situation, al-hadith Subject, Impure

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาอิสลามเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่ต้องยึดถือปฏิบัติจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ เนื่องจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ นำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ที่มีความสำคัญในศาสนาอิสลาม ดังนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมุสลิมที่จะต้องศึกษาอัลหะดีษ เยาวชนมุสลิมทุกคน ในประเทศไทยต้องได้รับการศึกษาศาสนาอิสลามอย่างเสมอภาค มีความรู้ ยึดมั่น ศรัทธาและปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามเพื่อเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรมและจริยธรรม (อับรอฮิม ณรงค์รักษาเขต, 2552 : 1) สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สุธาพร โมกข์บุรุษ, 2555 : 360)

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของอิสลามและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การจัดการเรียนรู้หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้อิสลามศึกษาสาระการเรียนรู้อัลหะดีษ คือ มาตรฐาน ห 1 เข้าใจ ความหมาย ความสำคัญ หลักการ หลักคำสอน ท่องจำอัลหะดีษ ยึดมั่นและนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 23) และในหนังสือเรียนอิสลามศึกษารายวิชาอัลหะดีษ ระดับอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 3 โดยให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ความหมาย ความสำคัญ และคำสอนจากอัลหะดีษ ที่เกี่ยวกับลักษณะของลูกที่ดี มารยาทต่อบิดามารดา มารยาทในการรับประทานอาหาร ซึ่งในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยตัวบทอัลหะดีษพร้อมความหมาย หลักคำสอนที่ได้รับจากอัลหะดีษ แบบฝึกหัด และกิจกรรมท้ายบทที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เห็นความสำคัญ และปฏิบัติตามหลักคำสอนของอัลหะดีษ ทั้งนี้สถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีคุณธรรม จริยธรรม และนำไปปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555 : 1)

วิชาอัลหะดีษเป็นวิชาหนึ่งที่เน้นการท่องจำเป็นประการสำคัญ ประกอบกับการมีคำศัพท์ที่เป็นภาษาอาหรับมากมายที่ไม่คุ้นเคย จึงเป็นการยากที่นักเรียนจะจดจำเนื้อหาที่เป็นศัพท์ภาษาอาหรับและที่สำคัญในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ขาดเทคนิคการสอนใหม่ๆ และการใช้สื่ออุปกรณ์ มักจะสอนแบบบรรยายไม่มีสื่อในการสอนทำให้นักเรียนเบื่อไม่สนใจเรียนวิชาอัลหะดีษ ซึ่งการจัดกิจกรรมในรายวิชาดังกล่าวจะเกิดผลดีนั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจหรือวัยของผู้เรียน การนำสื่อต่างๆ มาใช้ประกอบการสอนถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น (อาหมัด มูดอ, 2557 : 1-2)

การสอนอัลหะดีษในโรงเรียนที่เปิดสอนอิสลามศึกษาแบบเข้ม และโรงเรียนเอกชน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้อัลหะดีษยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาที่ผ่านมา พบปัญหาในการจัดการเรียนรู้อัลหะดีษ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาอัลหะดีษของนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นครู เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและนักเรียนหรืออาจจะว่าการเรียนการสอนที่ผ่านมา ยังไม่มีกิจกรรมหรือสื่อการสอนที่น่าสนใจ รวมทั้งเนื้อหาที่เรียน เป็นนามธรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาหายากและมีปัญหาในการเรียน ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้นยังจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน (วิลัยพานิช, 2542 : 2 ; อ่างถึงใน อาหมัด มูดอ, 2557 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาสาระอัลหะดีษโดยพบว่า นักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาสรุปไม่ค่อยได้ กระบวนการเรียนรู้ยังไม่ดี คุณ

สนใจของนักเรียน และรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย ส่งผลให้นักเรียนต้องใช้เวลาจำนวนมากเรียนเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับไม่ค่อยดี โดยเฉพาะคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบมาตรฐานอิสลามศึกษา (I-NET) ระดับอิสลามศึกษาตอนต้น (อับดีดาอียะห์) ปีการศึกษา 2552-2563 รายวิชาอัลหะดีษอยู่ที่ระดับ 38.73 และ 40.08 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ (โรงเรียนบ้านทุ่งเรียง, 2563 : 1) และผลการทดสอบมาตรฐานอิสลามศึกษา (I-NET) ระดับอิสลามศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2560 (แยกตามสาระการเรียนรู้) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 คะแนนเฉลี่ยรายวิชาอัลหะดีษอยู่ที่ระดับ 34.79 เมื่อเปรียบเทียบการจัดอันดับผลการทดสอบคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชา 33.82 อยู่ในอันดับที่ 42 ซึ่งอยู่ที่ท้ายสุดของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 ถือว่ามีเกณฑ์ที่ต่ำที่สุดในปีการศึกษาที่ผ่านมา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1, 2561 : 2)

ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว ผู้สอนจำเป็นจะต้องมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีเทคนิควิธีการที่เหมาะสมให้กับนักเรียน จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีวินัยและความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่ควรปลูกฝัง การเล่านิทานเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างคุณธรรม จริยธรรม สำหรับเด็กเพราะนิทานเป็นเรื่องของจินตนาการที่ให้ความบันเทิง เต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน โลกของเด็กเป็นโลกสดใสด้วยวัยที่มีจินตนาการ นิทานจะสร้างจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีงามและถูกต้องทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข (ปราณี ปริยวาที, 2551 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พัฒน์นรี จันทราภิรมย์ (2559 : บทนำ) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเด็ก การที่พ่อแม่เล่านิทานให้ลูกฟังทุกวันมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจาก การเล่านิทานทำให้เด็กมีความสนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว เนื้อหาในนิทานยังสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่ฝังแน่นเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของเด็ก อีกทั้งยังช่วยเสริม สร้างพัฒนาการในด้านภาษาของเด็ก และความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดีได้อีกด้วย และสิ่งที่สำคัญในการเล่านิทาน คือ สื่อการเล่าเรื่องสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยต้องมี วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ที่ครูนำมาเป็นตัวกลาง สามารถถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทักษะคติ ค่านิยม และทักษะเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า สื่อนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคุณธรรมความมีน้ำใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยค่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองเล่านิทาน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีของตัวละครอีกด้วย สื่อนิทานที่มีประสิทธิภาพและมีความน่าสนใจสามารถพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัยได้ ดังนั้น ภาครัฐ สถาบันการศึกษา ครูและผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการใช้สื่อนิทานโดยการสร้างหรือเลือกสื่อนิทานที่มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมและ มีความน่าสนใจมาใช้ปลูกฝังและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ในเด็กปฐมวัย (ปิรมภา ร่วมสุข, ขวัญจิต ศศิวงศาโรจน์, นันทิยา ดวงกุ่มเมศ, และชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์, 2558 : 904) เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ มณีฉาย (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารายงานผลการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่านิทานของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ผลการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ได้เป็นอย่างดีนักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกโกรธได้สามารถแสดงความรู้สึกดีใจ ชอบใจ ที่ได้ทำกิจกรรมที่ตนเองต้องการ มีความเอื้อเฟื้อและรู้จักการช่วยเหลือเพื่อน ๆ รู้จัก การปลอบโยนและให้กำลังใจเพื่อน ๆ เมื่อเพื่อนมีปัญหาสามารถเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากนิทานได้ และสอดคล้องกับ อาหมัด มูดอ (2557 : 59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลาม

ศึกษาตอนต้นปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสือนิตานสูงกว่าเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนสาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิตานเรื่องสั้นอยู่ในระดับมาก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและดำเนินการจัดทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรม โดยใช้หนังสือสั้น สาระการเรียนรู้ อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีความสุขในการเรียนรู้ มีพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมดีขึ้น เป็นคนดีที่มีความศรัทธามั่น มีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ *سبحانه وتعالى* มีบุคลิกภาพตามแบบอย่างทำงานปฎิบัติ *صلى الله عليه وسلم* มีความสมดุลด้านสติปัญญา ร่างกาย และมีจิตสำนึก เพื่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและสังคม ก่อให้เกิดความสันติสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้หนังสือสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียน สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ โดยใช้หนังสือสั้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ได้หนังสือสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านทุ่งเหียง ตำบลยุโป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้อัลหะดีษ หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย เรื่อง คุณลักษณะของลูกที่ดี การให้ความสำคัญต่อมารดา การมีมารยาทที่ดีงาม มารยาทในการรับประทานอาหาร และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานเรื่องสั้น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรม และความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนสาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะเครื่องมือ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรม โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.3 แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้เรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มี 10 ข้อคำถาม

2. วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิเคราะห์ ทบทวน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระการเรียนรู้อัลหะดีษ และเวลาที่ใช้ในการเรียน ตามหลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.2 ศึกษาวิเคราะห์ วิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนรู้ และกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.3 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ประจำสาระอัลหะดีษ ตามองค์ประกอบของแผนที่กำหนด

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.1.5 นำแผนการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำ เพื่อมาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00 จำนวน 30 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น

2.1.6 นำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.1.7 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการวิจัย

2.2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรมโดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ วัตถุประสงค์และเนื้อหาของสาระการเรียนรู้อัลหะดีษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการวัดประเมินผล ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา

2.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบที่ต้องการวัดให้ครอบคลุม

2.2.3 ร่างแบบทดสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหา 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

2.2.4 นำแบบทดสอบไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00

2.2.6 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนและหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกได้ข้อสอบที่มีความยากง่ายที่เหมาะสม

2.2.7 นำแบบทดสอบทั้ง 20 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 197-199) ค่าความเชื่อมั่น

2.2.8 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับสมบูรณ์

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.01 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจริยธรรมโดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากหนังสือการสร้างเครื่องมือ

2.3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

2.3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00

2.3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดทำแบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มที่เป็นเป้าหมายในการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.การหาประสิทธิภาพ E1/E2 ของผลของการใช้นิทานเรื่องสั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการ เรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์แสดงตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้นคุณธรรม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ลำดับที่	เรื่อง	E1	E2	E1/E2	การแปลผล
1	คุณลักษณะของลูกที่ดี	64.66	75.94	64.66/83.34	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
2	การให้ความสำคัญต่อมารดา	75.94	85.71	75.94/85.71	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
3	การมีมารยาทที่ดีงาม	75.94	89.47	75.94/89.47	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
4	มารยาทในการรับประทานอาหาร	70.68	88.72	70.68/88.72	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
5	การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น	75.94	88.72	75.94/88.72	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
	เฉลี่ย	72.6	85.7	72.63/85.7	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
		3	1	1	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของหน่วยการจัดการเรียนรู้สาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้นคุณธรรม โดยภาพรวมเท่ากับ 72.63/85.71 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและเมื่อพิจารณา ค่าประสิทธิภาพเป็นรายแผน พบว่า ทุกแผน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ คือ 64.66/83.34 75.94/85.71 75.94/89.47 70.68/88.72 75.94/88.72ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบผลของการใช้นิทานเรื่องสั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อก่อนเรียนและหลังเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเรื่องสั้น	N	คะแนนเต็ม	(\bar{x})	S.D
(Pretest) = X^1	19	30	11.68	2.33
(Posttest) = X^2	19	30	23.58	2.99

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 11.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.33 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 23.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.99 จะเห็นว่า แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หนังสือนิทานเรื่องสั้นคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ข้อที่	ประเด็นความพึงพอใจ	N = 19		การแปลผล
		(\bar{x})	S.D.	
1	เนื้อหาที่เล่าเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดี เพื่อให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม	4.0	0.21	มาก
2	เป็นนิทานที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจ สนุกสนาน	4.3	0.27	มาก
3	การเล่านิทานประกอบท่าทาง ประกอบภาพ และประกอบสื่อและอุปกรณ์	3.9	0.21	มาก
4	หนังสือนิทานช่วยจดจำอัลหะดีษได้ง่าย	3.5	0.18	มาก
5	มีโอกาได้แสดงผลงานหน้าชั้นเรียน	4.1	0.22	มาก
6	มีโอกาสได้ทราบคะแนนที่นักเรียนทำ	4.26	0.22	มาก
7	นักเรียนชอบใบงานที่มาจากนิทานเรื่องสั้น	3.78	0.20	มาก
8	การเรียนอัลหะดีษจากนิทานเรื่องสั้นช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น	3.57	0.19	มาก
9	สามารถนำคำสอนที่ได้เรียนจากอัลหะดีษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.1	0.22	มาก
10	นักเรียนมีความพึงพอใจเนื้อหาในนิทานเรื่องสั้น	4.21	0.22	มาก
	เฉลี่ยโดยรวม	4.01	0.36	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้นคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นนิทานที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจ สนุกสนาน เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4.3 และรองลงมา คือ มีโอกาสได้ทราบคะแนนที่นักเรียนทำ มีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาอีก คือ นักเรียนมีความพึงพอใจเนื้อหาในนิทานเรื่องสั้นมีค่าเฉลี่ย 4.21 ตามลำดับ และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ หนังสือนิทานช่วยจดจำอัลหะดีษได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.5

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระ อัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม เป็นการวิเคราะห์ส่วนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ระหว่างเรียนกับหลังเรียนแล้วนำมาเปรียบเทียบตามเกณฑ์มาตรฐาน $E1/E2 = 80/80$ พบว่า ค่าประสิทธิภาพโดยภาพรวมเท่ากับ $72.63/85.71$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม ผู้วิจัยมีการเตรียมแผนการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือช่วยให้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนตรงจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนโดยภาพรวมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด ร้อยละ 80 ซึ่งองค์ประกอบของแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีองค์ประกอบครบถ้วน สอดคล้องกับแนวคิดของคาร์ณ ล้อมในเมืองและรุ่งฟ้า ล้อมในเมือง (2545 : 1-2) ได้สรุปองค์ประกอบของแผนการสอนประกอบด้วย หัวเรื่องของแผนการสอน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลการเรียนรู้ ภาคผนวกหรือเอกสารแนบท้าย ความเห็นของผู้ตรวจ ผลการใช้แผนการสอน หรือผลการสอน และทศนา แชมมณี (2548:16) ได้นำเสนอองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการสอน ซึ่งได้ระบุไว้ 3 ประการ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข นอกจากนี้ การประเมินผลชุดการสอน โดยขั้นตอนและกระบวนการของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้นผู้วิจัยคำนึงถึงหลักวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลและวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นวิธีการหาประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวถึง วิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี คือ วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณา ตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านการนำไปใช้ (Usability) ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป และวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรม เอกสารประกอบการเรียน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E1/E2 = 80/80$, $E1/E2 = 85/85$, $E1/E2 = 90/90$ เป็นต้น

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 11.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.33 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 23.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 2.99 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้เนื่องจาก การสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อทำให้ตรงต่อความต้องการของเด็ก ช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ และพฤติกรรมของเด็กได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นไปพร้อมๆ กับการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Bosma (1981) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อสอนอ่านอย่างมีวิจักษณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐมิชิแกนประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มทดลองมีการพัฒนาการอ่านเพิ่มขึ้นหลังจากใช้นิทานพื้นเมือง นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสนใจนิทานพื้นเมืองมากขึ้นควรนำมาใช้เป็นสื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอ่านต่อไป และงานวิจัยของคอนราด (Konrad, 1989; อ้างถึงในอาหมัด มูตอ, 2557 : 43) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้นิทานพื้นบ้านที่แตกต่างกันจากหลายวัฒนธรรม” โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่องต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันจากหลายวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่มีการบูรณาการมีการฝึกทักษะการคิดด้วยนิทานพื้นบ้าน มีผลต่อการพัฒนาการคิด การคิดของนักเรียนให้สูงขึ้นไปพร้อมๆ กับการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักในการเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กฟัง ควรเป็นนิทานที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจของเด็ก เนื้อเรื่องที่เล่าต้องเข้าใจสนุกสนาน ถ้ามีคำซ้ำๆ ประโยคซ้ำๆ สนุกสนาน ถ้ามีคำซ้ำๆ ก็จะเป็นที่สนใจของเด็กมาก ถ้าเป็นหนังสือควรมีภาพประกอบชัดเจน มีบทสนทนามากกว่าความเรียง เนื้อหาของเรื่องมีคุณค่า สร้างสรรค์ ส่งเสริมสติปัญญาและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับตำกล่าวของ สมใจ บุญอูร์พิภิญโญ (2539: 7 - 8) กล่าวว่า การเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กฟัง ควรคำนึงถึงอายุและความสนใจของผู้ฟัง เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 4 - 6 ปี จะสนใจตัวเองน้อยลง เริ่มสนใจภายนอกมากขึ้น มีอารมณ์รักสนุก ชอบฟังนิทานประเภทต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องที่มีสัตว์พูดได้ นิทานสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายประเภท เช่น นิทานที่เล่นคำเล่นเสียงจังหวะคำ นิทานที่มีคำคล้องจอง มีคำซ้ำๆ กันที่น่าฟัง นิทานที่กระตุ้นจินตนาการ และตอบสนองให้เด็กได้แสดงท่าทาง นิทานที่รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของเด็ก และให้ความเห็นอกเห็นใจ หนังสือที่นำมาเล่านั้นควรมีภาพประกอบที่ชัดเจน สีสันสวยงามและเสนอภาพที่สะท้อนความคิดของเด็กในทางที่ดีงาม ระยะเวลาในการเล่า ในระยะแรกควรใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาที และสอดคล้องกับ เกริก ยूनพันธ์ (2539: 57 - 59) ได้กล่าว คือ การเลือกนิทานที่จะเล่าให้เด็กฟังนั้น ผู้เล่านิทานจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์และความสามารถที่จะแยกแยะเลือกนิทานให้เหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของเด็ก เด็กวัยระหว่าง 4 - 6 ปี จะให้ความสนใจกับตัวเองน้อยลง หันมาสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวมากขึ้น แต่ความสนใจของเด็กในวัยนี้ ยังเป็นระยะสั้นเท่านั้น คำกลอนที่มีคำคล้องจอง เช่น เพลงกล่อมเด็ก คำทายที่ประลองปัญญา นิทานที่เป็นคำประพันธ์สัมผัสคล้องจอง เด็กๆ จะชอบมาก เช่น หนุมากับหนุมาน หนุมากับหนุมานมีมี ตึกตาหมา หนุมามีตึกตาหมาเป็นต้น นอกจากนี้วัยเด็กยังชอบนิทานที่ตัวเดินเรื่องหรือตัวเอกเป็นสัตว์พูดได้ เช่น หมาป่าพูดได้ คุยกับหนูน้อยหมวกแดง เป็นต้น

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4.3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจมาก คือ การเรียนอัลหะดีษนิทานเรื่องสั้นช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมา คือ หนังสือนิทานช่วยจดจำอัลหะดีษได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.21 ตามลำดับ และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ มีโอกาสได้แสดงผลงานหน้าชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.5

ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้หนังสือนิทานคุณธรรม ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ มากกว่าการสอนแบบปกติ เป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับเด็กแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างต่อเนื่อง เพราะจะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สร้างเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ

สังคม และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เกริก ยู่นพันธ์ (2539: 16) ให้ความหมายของนิทานว่า เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณ โดยมีเนื้อหาที่เล่าเป็นการปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดี เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารีนิยมธรรม (2536 : 59) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบจากนิทานชาดก เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และทดลองสอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 - 6 ปี ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แม่แบบนิทานชาดก มีพัฒนาการเชิงจริยธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คอนราด (Konrad , 1989 ; อ้างถึงในอาหมัด มุดอ, 2557 : 43) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้นิทานพื้นบ้านที่แตกต่างกันจากหลายวัฒนธรรม” โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่องต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันจากหลายวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่มีการบูรณาการมีการฝึกทักษะการคิดด้วยนิทานพื้นบ้าน มีผลต่อการพัฒนาการพัฒนาคิดของนักเรียนให้สูงขึ้นไปพร้อมๆ กับการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนานิทานเรื่องสั้นและสาระอัลหะดีษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E1/E2) ดังนั้นผู้สอนสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อความรู้ความเข้าใจด้านกลุ่มสาระ การเรียนรู้อัลหะดีษ ได้

1.2 ผลของการใช้นิทานเรื่องสั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถใช้สอนร่วมกับการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ จะทำให้มีการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น

1.3 ผลของการใช้นิทานเรื่องสั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้อัลหะดีษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน สื่อ สถานที่ และความถูกต้องที่สอดคล้องกับเนื้อหา เป็นการปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดี เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดี และเป็นตัวอย่างแก่สังคม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านจริยธรรมสาระ อัลหะดีษ โดยใช้นิทานเรื่องสั้นคุณธรรม สำหรับนักเรียนในระดับชั้นต่างๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาการสร้างหนังสือนิทานโดยยึดหลักการบูรณาการ

2.3 ควรทำการทดสอบอย่างต่อเนื่องกับนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีการตื่นตัวในการเรียนอยู่ตลอดเวลาและแก้ไขปัญหาที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). **จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลทลี รื่นรัมย์ และคณะ , การมุ่งเน้นลูกค้าและตลาดสร้างองค์กรให้แตกต่างอย่างเหนือชั้น, (กรุงเทพมหานคร : อินโนกราฟฟิกส์, ๒๕๕๗)
- กรมวิชาการ, **แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย**, (กรุงเทพมหานคร : กรมวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๒๓).
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ กรมการศาสนา
- ชรีณี เดชจินดา, “**ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร**”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสังแวดล้อม), (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล), 2536
- จุไรรัตน์ มณีฉาย. (2558). **รายงานการวิจัย เรื่อง รายงานผลการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกิจกรรมการเล่นิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3**. นครศรีธรรมราช : โรงเรียนรีสอร์ทอนุบาลทุ่งสง กองการศึกษา เทศบาลเมืองทุ่งสง.

